

La Jove Orquestra Simfònica de Barcelona es presenta en societat

Carlos Checa

Carlos Checa, director titular de la JOSB: “Nova York, Londres, Berlín, Roma o París, ciutats internacionals, tenen una jove orquestra de la ciutat. Barcelona no es podia quedar enrere.”

Després de les audicions convocades el juny de 2015, la Jove Orquestra Simfònica de Barcelona es presenta en concert al Foyer del Gran Teatre del Liceu el proper diumenge 25 d'octubre, a les 18 h, amb el seu director titular, Carlos Checa, i un programa que inclou l'obertura de l'òpera *La flauta màgica* de Mozart, la *Simfonia núm. 40, en Sol menor* de Mozart i la *Simfonia núm. 1 en Do major* de Beethoven.

La Jove Orquestra Simfònica de Barcelona (JOSB) neix com un projecte musical nou, educatiu, social, cultural i de formació musical per a joves instrumentistes en edats compreses entre els 16 i els 23 anys. L'objectiu és proporcionar una formació complementària en l'ensenyament musical, mitjançant la pràctica orquestral en un conjunt simfònic a la ciutat de Barcelona, en un marc d'aprenentatge professional d'alt nivell tècnic i artístic.

La Jove Orquestra Simfònica de Barcelona compta amb un equip de professors especialitzats que permet una formació complementària en l'educació musical de tots els integrants, tot enfortint-ne l'aprenentatge com a instrumentistes a l'orquestra. D'aquest equip, formen part permanent del Consell Artístic de la JOSB: Albert Carbonell i Sauri, compositor; Beatriz Cambrils, flauta de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC); Carlos Checa, director titular i artístic de la JOSB, i Matthias Weinmann, violoncel de l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Al llarg d'aquest curs, la JOSB comptarà amb la visita de prestigioses batutes convidades, com Josep Caballé Doménech, director titular de la Colorado Springs Philharmonic dels Estats Units i director general musical de l'Staatskapelle Halle, a Alemanya; el director veneçolà Joshua Dos Santos, deixeble del mestre José Antonio Abreu, i Salvador Brotons,

reconegut director d'orquestra i compositor barceloní, que actualment ocupa el càrrec de director titular de la Vancouver Symphony Orchestra i de la Banda Municipal de Barcelona.

Director titular i artístic de la Jove Orquestra Simfònica de Barcelona, Carlos Checa va fer el salt a l'escena internacional a la Xina, l'any 2005, dirigint la City Chamber Orchestra of Hong Kong; l'any 2009 va debutar al capdavant de la Royal Philharmonic Orchestra al Cadogan Hall de Londres, i, per invitació personal del mestre Gustavo Dudamel, el maig de 2014 va fer el seu debut a Veneçuela, a la plataforma d'El Sistema.

© Luis Noguera

En conversa amb Carlos Checa, coneguem de més a prop la Jove Orquestra Simfònica de Barcelona i els seus objectius i plans de futur.

-D'on sorgeix la idea de crear la JOSB?

-És una idea que se'm va acudir a principi del 2015 i crec que és fruit de moltes coincidències, encara que de ben segur la influència d'haver dirigit la temporada passada a Veneçuela hi té molt a veure. Vaig pensar en ciutats com Nova York, Londres, Berlín, Roma o París, ciutats internacionals que tenen una jove orquestra de la ciutat, i vaig creure en la idea que Barcelona no podia quedar-se enrere i havia de formar també la seva pròpia Jove Orquestra i, doncs, una nova eina cultural a la ciutat. Vaig parlar amb les institucions, com l'Ajuntament de Barcelona, la Universitat de Barcelona, i vaig elaborar un projecte artístic atractiu per als estudiants i obert a qualsevol jove entre 16 i 23 anys, atès que crec que és una edat clau en la seva formació com a músics.

-Quin és el projecte artístic d'aquesta temporada?

-Des d'un principi vaig elaborar un consell artístic permanent de la JOSB, i per a mi és fabulós comptar amb músics excepcionals com Beatriz Cambrils, Matthias Weinmann i Albert Carbonell. D'altra banda, la primera temporada l'orquestra rep la col·laboració de directors convidats de prestigi internacional, com Josep Caballé Domenech, Joshua Dos Santos o Salvador Brotons i, a més, per a cada programa convidem sis professors -principalment de l'OBC i de l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu- per fer parcials amb l'orquestra, per tal que els músics de la JOSB cada any tinguin un equip de professionals excel·lent ocupant-se de la seva formació en l'orquestra i toquin almenys sis programes simfònics diferents cada any.

-Tenint en compte l'existència de la JONC, quin buit ve a omplir aquesta orquestra?

-En primer lloc hi ha el factor demanda, i la resposta l'han donat els joves en voler fer les audicions i formar l'orquestra. Hem de pensar que hi ha moltíssims joves músics; només a Catalunya -segons dades de l'Idescat- l'any passat hi havia 4.717 estudiants entre grau mitjà i superior. A les audicions de la JOSB, en dues convocatòries es van presentar 109 sol·licituds per entrar-hi. Està clar que hi ha places d'instruments amb més demanda que d'altres, recordo que van fer l'audició 18 flautistes i només vam poder seleccionar-ne 4, i, d'altra banda, tenim uns deu músics que han superat les proves i vénen expressament a tocar amb l'orquestra des de Tarragona, Sevilla, València, Castelló i Menorca. En segon lloc, el nostre plantejament és sumar i, de fet, hi ha músics de la JOSB que toquen a la JONC, i, precisament per no interferir en altres formacions, la JOSB és una formació de temporada, de ciutat, d'assajos intensius els caps de setmana amb concerts posteriors, i no programa concerts per Nadal, Setmana Santa o a l'estiu.

-¿La JOSB rep ajudes institucionals?

-Per a la JOSB ha estat fonamental comptar des del primer moment amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona, amb el qual tenim un primer conveni de col·laboració. La nostra casa és la Sedeta, antiga seu de la Banda Municipal de Barcelona; un centre cívic esplèndid que ens ha obert les portes i on ens sentim

molt a gust. Els principals patrocinadors són privats: d'una banda, l'Associació Barcelona Ciutat de Música i, de l'altra, l'Obra Social de la Clínica Sanza.

-Quants projectes té previstos realitzar l'orquestra al llarg del curs?

-Tenim tancades les dates d'un total de vuit concerts, entre els mesos d'octubre, desembre, febrer, març, maig i juny. Tots els concerts són amb entrada lliure fins a completar aforament o per invitació, i realitzarem concerts al Paranimf de la Universitat de Barcelona, al Centre Cívic "La Sedeta", al Foyer del Gran Teatre del Liceu i en altres espais que estem concretant durant aquest mes.

-Quins són els objectius principals que ha de tenir una jove orquestra?

-Una jove orquestra ha de ser, abans de res, una gran família musical. Ha de ser un lloc on es puguin compartir coneixement, il·lusió, esforç i talent, i tot això repercuteix en la formació de la persona, perquè en una orquestra has d'aprendre a ser generós, a compartir protagonisme, a ajudar el company de faristol, a controlar l'ego, la vanitat, a saber escoltar, saber esperar, saber fer equip amb els altres músics. En una jove orquestra es crea un marc ideal en què els músics en edat de formació s'enfronten a reptes constantment, i la música posa a prova la seva vàlua, la seva constància i els permet augmentar la il·lusió i confiança de cara al món professional.

-Tu tens experiència a treballar amb aquest tipus de formacions, atenent a la teva relació amb El Sistema de Veneçuela. ¿Creus que és aplicable el sistema veneçolà a la realitat europea?

-Ho veig difícil. El Sistema és un miracle musical que va iniciar el mestre Abreu amb 11 nens fa 40 anys i avui en són 600.000. Crec que és difícil, l'aplicació, perquè són realitats molt diferents, és molt difícil aplicar aquesta fam de música que marca un lema com "Tocar i lluitar" d'El Sistema de Veneçuela a la nostra societat europea, en general acomodada i amb una joventut menys lluitadora perquè ho té gairebé tot. No obstant això, la realitat és que s'està exportant actualment a molts països i es comencen a crear i fer nuclis d'El Sistema a les zones més desfavorides de les grans ciutats. Sens dubte que aquest pot ser un camí, tot i que per a això es necessiten grans recursos econòmics a molt llarg termini, i poso en dubte que en els temps en què vivim les administracions apostin amb claredat per aquest tipus de projectes. Però temps al temps.